

Cal Rendé, 151 anys de comerç solsoní abaixen la persiana

[NacióSolsona, 20 de novembre de 2015](#)

Un albir al passat, per un present i un futur

Som al Vall Calent passejant i se sent el campanar... són les vuit del matí i la vida a Solsona comença a despertar. És en aquest moment quan sentim que el temps passa, que ens ve a la memòria la sensació subtil que hom experimenta quan rep un detall, un símbol d'altri vers nosaltres.

Al nostre carrer de Llobera, entre els números 6 i 10, hi sabem des de fa molts anys un establiment on el detall és la seva raó de ser. La família que regenta aquest comerç va emprendre la seva tasca l'any 1864 en la figura de **Josep Solsona i Estany i Angeleta Valls i Mas**; es dedicaven, entre altres, a l'arrendament de la reina dels arbres i d'aquí és d'on surt el nom de la botiga...

Nació Solsona

L'esperit creatiu de Josep Solsona el va portar a tenir gran habilitat manual, i va fer les trones de la catedral, ja Antoni Llorens i Solé en fa referència al seu llibre *Solsona i el Solsonès en la història de Catalunya* (vol. II p. 86-87. Ed Virgili&Pagès, s.a., Lleida 1987) quan diu "es fan les trones tot seguit, obra del Solsoní Josep Solsona Estany, que va tallar totes les imatges que decoraven llur ampit i dissenyà la cristalleria d'estil gòtic dels tornaveus, i hagué de corregir el pla de l'arquitecte, també solsoní Sampsó".

La seva filla **Carme Solsona i Valls**, que era la botiguera, es va casar al tombant del segle amb **Manel Dalmau i Carrera**, pintor i decorador d'altars i sants. Arribat aquest moment, cal recordar que el concepte de botiga en aquell moment és molt diferent de l'actual; abans la diversitat en l'oferta era imprescindible i l'única manera de poder mantenir un establiment obert. Així, en aquell moment hom podia comprar-hi articles de merceria, joguines, basar o ferreteria.

Nació Solsona

Fruit d'aquest matrimoni neix l'any 1910 **Josep Dalmau i Solsona**, que és una de les cares que ens venen a tots a la memòria quan pensem en aquest establiment. Home emprenedor, amable i, sobretot, solsoní, va començar a fer d'aprenent amb el rellotger Jalmar i d'aquí en va sortir l'interès per aquest món. Possiblement aquest fos un dels motius per endegar una reforma molt important a la botiga l'any 1958, que en aquell moment anava més enllà del que era normal per a les nostres contrades; així van començar a tractar amb joieria, regal i mobles.

Aspecte de la botiga l'any 1958 abans de la reforma Foto: Arxiu familiar

Casat amb **Cecília Bantolra i Planes** l'any 1945, van tenir tres fills, la **M. Àngels**, en **Josep** i la **Carme**. D'aquests, en Josep és qui mena avui l'establiment.

Actualment és una botiga totalment reformada i bandera del petit comerç solsoní. En entrar estimulen la nostra oïda mots com Mozart, orquestra renana o Vivaldi, indeslligables de melodies que omplen cada objecte d'una simbologia absolutament personalitzada; a la vista, la brillantor d'un anell o la majestuositat imponent d'un rellotge de paret.

Nació Solsona

Han fet una aposta per l'especialització, ja que, qui porta la botiga, **Josep Dalmau i Bantolra**, creu que és la via per la qual ha de circular el petit comerç per poder tirar endavant oferir aquell producte que per qualitat només allà trobaràs. Això vol una motivació i alhora una inversió important, però no ha estat pas aquest un problema, sinó un interès a esperar-se per anar endavant.

Després de tants noms, impressions i detalls voldríem creure que ja saben de quin establiment parlem... efectivament, a Cal **RENDE** ens tenen les portes obertes des de ja fa 132 anys.

De sobte, despertem, i encara som al Vall Calent, les campanes ja no sonen. Fa un aïret matiner que fa imprescindible un jersei, caminem cap a casa cofois de poder tenir aquests referents temporals tan agradables, el campanar i el servei d'un establiment que se'ns fa nostre a Solsona i per a tothom.

FRANCESC-XAVIER ROCA I GUITART , Solsona, 1996